

Udenfor Betænkningen var der stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Hans Hansen (Rørby)*:

Til § 3.

- 1) Paragraffen udgaar.

Til § 4.

- 2) Paragraffen udgaar.

Til § 5.

- 3) Paragraffen udgaar.

Til § 6.

- 4) Paragraffen udgaar.

Til § 7.

- 5) Paragraffen udgaar.

Til § 8.

- 6) Paragraffen affattes saaledes:

„Loven træder i Kraft den 1. Januar 1933.“

Til Titelen.

- 7) Forslagets Titel ændres til:

„Forslag til Lov
om

Indløseligheden af Nationalbankens
Sedler.“

Formanden: Disse Ændringsforslag kan kun behandles i dette Møde, hvis Tinget dertil giver sit Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Hans Nielsen): Det har ikke været skjult for nogen, at det foreliggende Forslag har været meget vanskeligt. Det nedsatte Udvalg har holdt mange Møder og har befundet sig, det skal jeg villigt bekende, i talrige kritiske Situationer. Det forekommer mig, at dette i og for sig heller ikke kan undre nogen, naar man ser paa Forslagets hele økonomiske Omfang. Saavel Landbrugets som Handels-, Industriens og Haandværkets mest vitale Interesser berøres af dette Lovfor-

slag, ligesom det i høj Grad berører hele Arbejderklassen, og det kan ikke skjules, at der langtfra er Harmoni mellem alle disse Interesser, tværtimod staaer de jo endogsaa meget skarpt overfor hinanden.

Nu er det imidlertid — og jeg mener heldigvis for Landet og heldigvis for Erhvervene og heldigvis for det politiske Liv — lykkedes Rigsdagens fire store Partier at opnaa Enighed, og jeg skal her ikke grave Stridsøksen op eller anstille Betragtninger over, om den ene Part har gjort større Indrømmelser end den anden, men vil blot benytte Lejligheden til at udtale min Glæde over den Maade, hvorpaa Handelsstandens Blad „Børsen“ i Gaar behandlede denne Overenskomst. Dette Blad har naturligvis som Organ for Grosserer-Societetet kæmpet stærkt for Handelens Interesser, og man maa beklage, at Industrien og Haandværket under hele denne Sags Behandling har staaet som en fattig Per Eriksen, der ikke havde Husly nogetsteds. Men med saa meget større Grund maa man anerkende den besindige og forstandige Maade, hvorpaa „Børsen“ i Gaar tager paa dette Forslag. Thi i „Børsen“'s Udtalelser ligger der en Anerkendelse af, at ingen har ønsket at lægge Handelen overflødige eller skadelige Hindringer i Vejen.

Jeg vil i saa Henseende ogsaa henvise til Betænkningen, hvori der findes optrykt nogle Ord, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil citere:

„Ministeren har endvidere udtalt, at han med Udvalget er enig i, at der bør gives fri Vareimport i videst muligt Omfang, først og fremmest for alle saadanne Varegrupper, der ikke er af væsentlig handelspolitisk eller beskæftigelsesmæssig Betydning, og at den opstillede Importbegrænsningsliste ingenlunde skal opfattes som værende ufravigelig i Lovens Gyldighedstid.“

Jeg betragter ikke disse Ord som almindelige Talemaader af Ministeren eller af Udvalget, men jeg betragter dem som Udtryk for et virkeligt Ønske saavel hos Ministeren som hos hele Udvalget, og jeg synes derfor, at det Forsøg, et enkelt Blad i Dag gør paa at lægge den højtærede Handelsminister for Uvilje, burde være undladt. Alle Udvalgets Medlemmer vil bekræfte,